

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 220/2020
19.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Свиленков, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Милослав Ивић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о захтеву Првог основног суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у предмету тог суда П 14977/19, на седници одржаној 19.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев за одређивање другог стварно надлежног суда, за поступање у предмету Првог основног суда у Београду П 14977/19.

Образложење

Тужилац је 09.07.2019. године поднео тужбу Првом основном суду у Београду ради утврђења стицања од стране сада пок. ВВ из ..., у браку сувласништва на непокретној имовини, стану површине 36 м², који се налази у ... и обавезе тужени да то право призна тужиоцу и да трпи да се тужилац као законски наследник укњижи са сувласничким уделом од 1/6 наведене непокретне имовине код Службе за катастар непокретности, као и да се изврши редукција уговора о доживотном издржавању РЗ ../2011 од 09.06.2011. године, закљученог између туженог као даваоца издржавања и сада пок. ГГ из ..., као примаоца издржавања, закљученог и овереног пред Првим основним судом у Београду, у делу који се односи на 1/6 предметне непокретности (све ближе одређено у тужби).

Тужилац је у поднеску од 23.01.2020. године предложио одређивање другог стварно надлежног суда ради бржег и лакшег окончања поступка и предложио да се за поступање у овом предмету одреди Основни суд у Димитровграду.

Први основни суд у Београду, уз допис П 14977/19 од 01.10.2020. године, доставио је списе предмета Врховном касационом суду, ради одређивања другог стварно надлежног суда за поступање у овом предмету и као оправдан разлог за свој захтев навео, да се спор који је предмет ове парнице не може идентификовати као спор о праву својине, нити о другим стварним правима на непокретностима, имајући у виду да је део тужбеног захтева који се односи на утврђење права својине на предметној непокретности претходно питање ради успеха у редукцији уговора о доживотном издржавању, па би суд морао и без тако постављеног захтева у петитуму да одлучује у току парнице. Затим, да би из разлога економичности и целисходности, као и

рационалности трошкова поступка требало делегирати надлежност за решавање овог спора према месту пребивалишта странака, имајући у виду да странке имају пребивалиште на територији Димитровграда, као и пуномоћник тужиоца и да је оставински поступак иза пок. ГГ вођен пред оставинским судом у Димитровграду и да би делегацијом надлежности у месту пребивалишта и седишта странака настали мањи трошкови. Ово и стога, што се да се ради о запосленим лицима, да се рочишта одржавају радним данима, удаљеност седишта Првог основног суда у Београду од места пребивалишта странака, као и то да се странке до сада ниједном нису појавиле пред судом, те да се ради о довољно оправданим разлозима за делегацију, који би свакако довели до тога да се поступак лашке и брже спроведе.

Врховни касациони суд је одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу одредби члана 62. став 1. и 7. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр.116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 - УС, 87/18 и 88/18 - УС), утврдио да захтев није основан.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП је прописано, да, надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Одредбом става 7. овог члана, да, о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте.

Према томе, у конкретној ситуацији нису испуњени услови за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овом предмету, с обзиром на то да изнети разлози нису од таквог значаја да би указивали да ће се поступак лакше спровести пред другим стварно надлежним судом, нити да представљају друге оправдане разлоге који би били од значаја за одређивање другог стварно надлежног суда, у смислу одредбе члана 62. став 1. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредби члана 62. став 1. и 7. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**